

9.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE SAVJETA EVROPE O IZBJEGAVANJU APATRIDNOSTI U VEZI SA SUKCESIJOM DRŽAVA

Prolašavam **Zakon o potvrđivanju Konvencije Savjeta Evrope o izbjegavanju apatridnosti u vezi sa sukcesijom država**, koji je donijela Skupština Crne Gore 24. saziva, na prvoj sjednici prvog redovnog zasjedanja u 2010. godini, dana 2. marta 2010. godine.

Broj: 01-701/2
Podgorica, 12. marta 2010. godine

Predsjednik Crne Gore
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na prvoj sednici prvog redovnog zasijedanja u 2010. godini, dana 2. marta 2010. godine, donijela je

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE SAVJETA EVROPE O
IZBJEGAVANJU APATRIDNOSTI U VEZI SA SUKCESIJOM DRŽAVA

Član 1

Potvrđuje se Konvencija Savjeta Evrope o izbjegavanju apatridnosti u vezi sa sukcesijom država, sačinjena u Strazburu 19. maja 2006. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije Savjeta Evrope o izbjegavanju apatridnosti u vezi sa sukcesijom država, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

**COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON THE AVOIDANCE OF
STATELESSNESS IN RELATION TO STATE SUCCESSION**

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory to this Convention,

Considering that the avoidance of statelessness is one of the main concerns of the international community in the field of nationality;

Noting that State succession remains a major source of cases of statelessness;

Recognising that the European Convention on Nationality (ETS No. 166), opened for signature in Strasbourg on 6 November 1997, contains only general principles and not specific rules on nationality in case of State succession;

Bearing in mind that, with regard to statelessness in relation to State succession, other international instruments either do not have a binding character or do not address some important issues;

Convinced that for the reasons above there is a need for a comprehensive international instrument on State succession and the avoidance of statelessness which should be interpreted and applied, bearing in mind the principles of the European Convention on Nationality;

Taking into account Recommendation No. R (99) 18 of the Committee of Ministers on the Avoidance and Reduction of Statelessness, as well as the practical experience gained in recent years with regard to State succession and statelessness;

Having regard to other binding international instruments, namely the United Nations Conventions relating to the Status of Stateless Persons and on the Reduction of Statelessness, and the Vienna Conventions on Succession of States in respect of Treaties and on Succession of States in respect of State Property, Archives and Debts;

Having also regard to the draft articles on nationality of natural persons in relation to the succession of States, prepared by the United Nations International Law Commission, contained in the Annex to the United Nations General Assembly Resolution 55/153 of 2001 as well as the Declaration of the European Commission for Democracy through Law (Venice Commission) on the Consequences of State Succession for the Nationality of Natural Persons;

Building upon, but without prejudice to, the general principles established in the international instruments and documents mentioned above, by adding specific rules applicable to the particular situation of statelessness in relation to State succession;

In order to give effect to the principles established in the European Convention on Nationality that everyone has the right to a nationality and that the rule of law and human rights, including the prohibition of arbitrary deprivation of nationality and the principle of non-discrimination, must be respected in order to avoid statelessness,

Have agreed as follows:

Article 1 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- a “State succession” means the replacement of one State by another in the responsibility for the international relations of territory;
- b “State concerned” means the predecessor State or the successor State, as the case may be;
- c “Statelessness” means the situation where a person is not considered as a national by any State under the operation of its internal law;
- d “Habitual residence” means a stable factual residence;
- e “Person concerned” means every individual who, at the time of the State succession, had the nationality of the predecessor State and who has or would become stateless as a result of the State succession.

Article 2 – Right to a nationality

Everyone who, at the time of the State succession, had the nationality of the predecessor State and who has or would become stateless as a result of the State succession has the right to the nationality of a State concerned, in accordance with the following articles.

Article 3 – Prevention of statelessness

The State concerned shall take all appropriate measures to prevent persons who, at the time of the State succession, had the nationality of the predecessor State, from becoming stateless as a result of the succession.

Article 4 – Non-discrimination

When applying this Convention, States concerned shall not discriminate against any person concerned on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

Article 5 – Responsibility of the successor State

- 1 A successor State shall grant its nationality to persons who, at the time of the State succession, had the nationality of the predecessor State, and who have or would become stateless as a result of the State succession if at that time:
 - a they were habitually resident in the territory which has become territory of the successor State, or
 - b they were not habitually resident in any State concerned but had an appropriate connection with the successor State.
- 2 For the purpose of paragraph 1, sub-paragraph b, an appropriate connection includes *inter alia*:
 - a a legal bond to a territorial unit of a predecessor State which has become territory of the successor State;
 - b birth on the territory which has become territory of the successor State;
 - c last habitual residence on the territory of the predecessor State which has become territory of the successor State.

Article 6 – Responsibility of the predecessor State

A predecessor State shall not withdraw its nationality from its nationals who have not acquired the nationality of a successor State and who would otherwise become stateless as a result of the State succession.

Article 7 – Respect for the expressed will of the person concerned

A successor State shall not refuse to grant its nationality under Article 5 paragraph 1, sub-paragraph b, where such nationality reflects the expressed will of the person concerned, on the grounds that such a person can acquire the nationality of another State concerned on the basis of an appropriate connection with that State.

Article 8 – Rules of proof

- 1 A successor State shall not insist on its standard requirements of proof necessary for the granting of its nationality in the case of persons who have or would become stateless as a result of State succession and where it is not reasonable for such persons to meet the standard requirements.
- 2 A successor State shall not require proof of non-acquisition of another nationality before granting its nationality to persons who were habitually resident on its territory at the time of the State succession and who have or would become stateless as a result of the State succession.

Article 9 – Facilitating the acquisition of nationality by stateless persons

A State concerned shall facilitate the acquisition of its nationality by persons lawfully and habitually residing on its territory who, despite Articles 5 and 6, are stateless as a result of the State succession.

Article 10 – Avoiding statelessness at birth

A State concerned shall grant its nationality at birth to a child born following State succession on its territory to a parent who, at the time of State succession, had the nationality of the predecessor State if that child would otherwise be stateless.

Article 11 – Information to persons concerned

States concerned shall take all necessary steps to ensure that persons concerned have sufficient information about rules and procedures with regard to the acquisition of their nationality.

Article 12 – Procedural guarantees

When applying this Convention, the State concerned shall ensure that in the framework of the procedures relating to nationality:

- a the relevant applications be processed within a reasonable time;
- b the relevant decisions contain reasons in writing and be open to an administrative or judicial review in conformity with its internal law;
- c the fees be reasonable and not an obstacle for applicants.

Article 13 – Settlement by international agreement

States concerned shall endeavour to regulate matters relating to nationality, especially with a view to avoiding statelessness, where appropriate by international agreement.

Article 14 – International co-operation

- 1 In order to adopt appropriate measures to avoid statelessness arising from State succession, States concerned shall co-operate among themselves, including by providing information with regard to the operation of their relevant internal law.
- 2 For the same purpose as that mentioned in paragraph 1, States concerned shall also co-operate:
 - a with the Secretary General of the Council of Europe and the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) and,
 - b where appropriate, with other States and international organisations.

Article 15 - Application of this Convention

- 1 This Convention applies in respect of a State succession which has occurred after its entry into force.
- 2 A State concerned may, however, declare by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the time of expressing its consent to be bound by this Convention, or, at any time thereafter, that it will also apply the provisions of this Convention to a State succession occurring before the entry into force of this Convention.
- 3 If several States concerned make a declaration, as set out in paragraph 2, in respect of the same State succession, this Convention will apply between the States making such declaration.

Article 16 – Effects of this Convention

- 1 The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to individuals on the avoidance of statelessness.
- 2 This Convention does not prejudice the application of:
 - a the European Convention on Nationality, in particular its Chapter VI relating to State succession and nationality;
 - b other binding international instruments in so far as such instruments are compatible with this Convention,in the relationship between the States Parties bound by these instruments.

Article 17 – Settlement of disputes

Any dispute concerning the interpretation or application of this Convention shall primarily be settled through negotiation.

Article 18 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

- 2 This Convention shall enter into force, for all States having expressed their consent to be bound by the Convention, on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by this Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- 3 In respect of any State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19 – Accession

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State of the Council of Europe which has not participated in its elaboration to accede to this Convention.
- 2 In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20 - Reservations

- 1 No reservations may be made to this Convention except in respect of the provisions of Article 7, Article 8, paragraph 2, Article 12 and Article 14, paragraph 2, sub-paragraph b.
- 2 Any reservation made a State in pursuance of paragraph 1 shall be formulated at the time of signature or upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

- 3 Any State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 1 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 21 – Denunciation

- 1 Any State Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notification by the Secretary General.

Article 22 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 18 and 19 of this Convention;
- d any reservation and withdrawal of reservations made in pursuance of the provisions of Article 20 of this Convention;
- e any notification or declaration made under the provisions of Articles 15 and 21 of this Convention;
- f any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 19th day of May 2006, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to each non-member State having participated in the elaboration of this Convention and to any State invited to accede to this Convention.

KONVENCIJA SAVJETA EVROPE O IZBJEGAVANJU APATRIDNOSTI U VEZI SA SUKCESIJOM DRŽAVA

Preambula

Države članice Savjeta Evrope i druge potpisnice ove Konvencije,

Imajući na umu da je izbjegavanje apatridnosti jedan od glavnih razloga za zabrinutost međunarodne zajednice u oblasti državljanstva;

Konstatujući da je državna sukcesija i dalje glavni izvor slučajeva apatridnosti;

Uvažavajući činjenicu da Evropska konvencija o državljanstvu (ETS broj 166), otvorena za potpisivanje u Strazburu 6. novembra 1997. godine, sadrži samo opšte principe, ali ne i posebna pravila o državljanstvu u slučaju sukcesije država;

Imajući na umu da, što se tiče apatridnosti u vezi sa sukcesijom država, ostali međunarodni instrumenti, ili nijesu obavezujućeg karaktera ili ne tretiraju neka važna pitanja;

Uvjereni da iz navedenih razloga postoji potreba za sveobuhvatnim međunarodnim instrumentom o državnoj sukcesiji i izbjegavanju apatridnosti, koji treba da se tumači i primjenjuje u duhu principa Evropske konvencije o državljanstvu;

Uzimajući u obzir Preporuku broj R (99) 18 Odbora ministara o izbjegavanju i smanjenju apatridnosti, kao i praktično iskustvo stečeno posljednjih godina u vezi sa državnom sukcesijom i apatridnošću;

Imajući na umu druge obavezujuće međunarodne instrumente, tj. Konvencije Ujedinjenih Nacija koje se odnose na status apatrida i smanjenje apatridnosti i Bečke konvencije o sukcesiji država u vezi sa međunarodnim sporazumima i o sukcesiji država u vezi sa državnom imovinom, arhivima i dugovima;

Imajući takođe na umu nacrt članova koji se odnose na državljanstvo fizičkih lica u vezi sa sukcesijom država, a koje je pripremila Komisija Ujedinjenih Nacija za međunarodno pravo, koji se nalaze u dodatku Rezoluciji Generalne Skupštine Ujedinjenih Nacija broj 55/153 iz 2001. godine, kao i Deklaraciju Evropske komisije za demokratiju kroz pravo (Venecijanska komisija) o posljedicama državne sukcesije po državljanstvo fizičkih lica;

Razvijajući, ali ne prejudicirajući, opšte principe uspostavljene u pomenutim međunarodnim instrumentima i dokumentima, dodavanjem posebnih pravila koja se mogu primijeniti na posebnu situaciju apatridnosti u vezi sa sukcesijom država;

Sa namjerom da se primijene principi ustanovljeni u Evropskoj konvenciji o državljanstvu da svako ima pravo na državljanstvo i da se vladavina prava i ljudska prava, uključujući i zabranu proizvoljnog uskraćivanja državljanstva i principe nediskriminacije, moraju poštovati kako bi se izbjegla apatridnost,

Sporazumjele su se kao što slijedi:

Definicije

Član 1

U svrhe ove Konvencije:

- a) “Državna sukcesija” znači zamjenjivanje jedne države drugom u pogledu odgovornosti za međunarodne odnose državne teritorije;
- b) “Odnosna država” znači država prethodnica ili država pravni sljedbenik, u zavisnosti od slučaja;
- c) “Apatridnost” znači situacija u kojoj se neko lice ne smatra državljaninom bilo koje države u skladu sa njenim unutrašnjim zakonodavstvom;
- d) “Uobičajeni boravak” znači stabilni i stvarni boravak;
- e) “Odnosno lice” znači svako lice koje je u vrijeme državne sukcesije imalo državljanstvo države prethodnice i koje je već ostalo ili bi ostalo bez državljanstva usljed državne sukcesije.

Pravo na državljanstvo

Član 2

Svako lice koje je u vrijeme državne sukcesije imalo državljanstvo države prethodnice i koje je već ostalo ili bi ostalo bez državljanstva usljed državne sukcesije ima pravo na državljanstvo odnosne države, u skladu sa sljedećim članovima.

Sprječavanje apatridnosti

Član 3

Odnosna država je dužna da preduzme sve odgovarajuće mjere kako bi spriječila da lica koja su u vrijeme državne sukcesije imala državljanstvo države prethodnice ostanu bez državljanstva usljed državne sukcesije.

Nediskriminacija

Član 4

Prilikom primjene ove Konvencije, odnosne države ne smiju diskriminisati bilo koje odnosno lice po osnovu pola, rase, boje kože, jezika, vjere, političkog ili drugog mišljenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, povezivanja sa nacionalnom manjinom, svojstvom, rođenjem ili drugim statusom.

Odgovornost države pravnog sljedbenika

Član 5

1. Država pravni sljedbenik dužna je da svoje državljanstvo da licima koja su u vrijeme državne sukcesije imala državljanstvo države prethodnice i koja su već ostala ili bi ostala bez državljanstva usljed državne sukcesije ukoliko (su) u to vrijeme:

- a) imali uobičajeni boravak na teritoriji koja je postala teritorija države pravnog sljedbenika, ili
- b) nijesu imali uobičajeni boravak u bilo kojoj odnosnoj državi, ali su imali odgovarajuću vezu sa državom pravnim sljedbenikom.

2. U svrhe stava 1 tačka b, odgovarajuća veza podrazumijeva, između ostalog:
- a) pravnu vezu sa teritorijalnom jedinicom države prethodnice koja je postala teritorija države pravnog sljedbenika;
 - b) rođenje na teritoriji koja je postala teritorija države pravnog sljedbenika;
 - c) posljednji uobičajeni boravak na teritoriji države prethodnice koja je postala teritorija države pravnog sljedbenika.

Odgovornost države prethodnice

Član 6

Država prethodnica neće oduzimati svoje državljanstvo svojim državljanima koji nijesu stekli državljanstvo države pravnog sljedbenika i koji bi inače ostali bez državljanstva usljed državne sukcesije.

Poštovanje izražene volje odnosnog lica

Član 7

Država pravni sljedbenik neće odbiti mogućnost da da svoje državljanstvo u skladu sa članom 5 stav 1 tačka b, u slučajevima kada se odluka za prihvatanje državljanstva temelji na izraženoj volji odnosnog lica, s obrazloženjem da takvo lice može da dobije državljanstvo druge odnosne države na osnovu odgovarajuće veze sa tom državom.

Pravila dokazivanja

Član 8

1. Država pravni sljedbenik neće insistirati na standardnim zahtjevima u pogledu dokaza koji su potrebni da bi dala svoje državljanstvo u slučaju lica koja su ostala ili bi ostala bez državljanstva usljed državne sukcesije i kada nema stvarnih razloga da takva lica ispunjavaju standardne zahtjeve.

2. Država pravni sljedbenik neće zahtijevati dokaz da nije stečeno drugo državljanstvo prije nego da svoje državljanstvo licima koja su imala uobičajeni boravak na njenoj teritoriji u vrijeme državne sukcesije i koja su ostala ili bi ostala bez državljanstva usljed državne sukcesije.

Omogućavanje sticanja državljanstva apatridima

Član 9

Odnosna država dužna je da olakša sticanje svog državljanstva licima koja imaju zakoniti i uobičajeni boravak na njenoj teritoriji koja su, uprkos čl. 5 ili 6 apatridi usljed državne sukcesije.

Izbjegavanje apatridnosti na rođenju

Član 10

Odnosna država dužna je da svoje državljanstvo da na rođenju djetetu koje je rođeno nakon državne sukcesije na njenoj teritoriji, od roditelja koji je, u vrijeme državne

sukcesije, imao državljanstvo države prethodnice, ukoliko bi to dijete u suprotnom postalo apatrid.

Podaci dostupni odnosnim licima

Član 11

Odnosne države dužne su da preduzmu sve neophodne korake kako bi osigurale da su sva odnosna lica dovoljno informisana o pravilima i postupcima u vezi sa sticanjem svog državljanstva.

Proceduralne garancije

Član 12

Prilikom primjene ove Konvencije, odnosna država dužna je da obezbijedi da (se) u okviru postupaka koji se odnose na državljanstvo:

- a) relevantni zahtjevi obrađuju u razumnom roku;
- b) relevantne odluke treba da sadrže razloge u pismenom obliku i da budu otvorene za upravnu ili sudsku reviziju, u skladu sa njenim unutrašnjim zakonodavstvom;
- c) takse koje su razumne i ne predstavljaju prepreku za podnosiocima zahtjeva .

Rješavanje međunarodnim sporazumom

Član 13

Odnosne države dužne su da se postaraju da pitanja koja se odnose na državljanstvo, posebno u vezi sa izbjegavanjem apatridnosti, regulišu međunarodnim sporazumom tamo gdje je to moguće.

Međunarodna saradnja

Član 14

1. Kako bi usvojile odgovarajuće mjere da izbjegnu apatridnost usljed državne sukcesije, odnosne države dužne su da međusobno sarađuju, uključujući i saradnju u vidu dostavljanja podataka u vezi sa primjenom njihovog relevantnog unutrašnjeg zakonodavstva.

2. U svrhe navedene u stavu 1, odnosne države takođe su dužne da sarađuju:

- a) sa Generalnim sekretarom Savjeta Evrope i Visokim komesarijatom za izbjeglice Ujedinjenih Nacija (UNHCR), i
- b) kada je to moguće, sa drugim državama i međunarodnim organizacijama.

Primjena ove Konvencije

Član 15

1. Ova Konvencija primjenjuje se na državnu sukcesiju do koje je došlo nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

2. Odnosna država, međutim, ima pravo da se izjasni putem obavještenja upućenog Generalnom sekretaru Savjeta Evrope u vrijeme kada je izrazila svoju saglasnost da se obaveže ovom Konvencijom, ili, u bilo kom trenutku u kasnijem periodu, da će primjenjivati odredbe ove Konvencije i na državnu sukcesiju do koje je došlo prije stupanja na snagu ove Konvencije.

3. Ukoliko se nekoliko odnosnih država izjasni, na način propisan u stavu 2, u vezi sa istom sukcesijom država, ova Konvencija će se primjenjivati između dvije države koje se na taj način izjasne.

Dejstvo ove Konvencije

Član 16

1. Odredbe ove Konvencije ne utiču na primjenu odredbi unutrašnjeg prava i obavezujućih međunarodnih instrumenata koji su već na snazi ili mogu stupiti na snagu, prema kojima se pojedincima daju ili bi se mogla dati povoljnija prava u vezi sa izbjegavanjem apatridije.

2. Ova Konvencija ne utiče na primjenu:

a) Evropske konvencije o državljanstvu, posebno Poglavlja VI o državnoj sukcesiji i državljanstvu;

b) ostalih obavezujućih međunarodnih instrumenata, ukoliko su ti instrumenti u skladu sa ovom Konvencijom,

c) u odnosima između država ugovornica koje su obavezane takvim instrumentima.

Rješavanje sporova

Član 17

Svi sporovi u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove Konvencije rješavaće se prevenstveno putem pregovora.

Potpisivanje i stupanje na snagu

Član 18

1. Ova Konvencija otvorena je za potpisivanje državama članicama Savjeta Evrope i državama nečlanicama koje su učestvovala u njenoj izradi. Takve države mogu izraziti svoj pristanak da budu obavezane:

a) potpisivanjem bez rezerve potvrđivanja, prihvatanja ili odobrenja; ili

b) potpisivanjem uz rezervu potvrđivanja, prihvatanja ili odobrenja, nakon čega slijedi potvrđivanje, prihvatanje ili odobrenje.

Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobrenju polažu se kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

2. Ova Konvencija stupa na snagu za sve države koje su izrazile svoj pristanak da budu obavezane ovom Konvencijom, prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon što su države članice Savjeta Evrope izrazile svoj pristanak da budu obavezane ovom Konvencijom, u skladu sa odredbama prethodnog stava.

3. U odnosu na svaku državu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude obavezana ovom Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon potpisivanja ili polaganja njenog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobrenju.

Pristupanje

Član 19

1. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Savjeta Evrope može pozvati bilo koju državu nečlanicu Savjeta Evrope koja nije učestvovala u njenoj izradi da pristupi Konvenciji.

2. U odnosu na svaku državu koja pristupa, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon polaganja svog instrumenta o pristupanju, kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Rezerve

Član 20

1. Nikakve se rezerve ne mogu staviti u odnosu na ovu Konvenciju, izuzev u pogledu odredbi člana 7, člana 8 stav 2, člana 12 i člana 14 stav 2 tačka b.

2. Svaka rezerva koju stavlja država u skladu sa stavom 1, mora se formulirati u vrijeme potpisivanja ili nakon podnošenja instrumenta te države o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

3. Svaka država može u cjelosti ili djelimično da povuče rezervu koju je stavila u skladu sa stavom 1, tako što će izjavu o tome uputiti Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, a takvo povlačenje stupa na snagu od dana prijema.

Otkazivanje

Član 21

1. Svaka država može u bilo koje vrijeme otkazati svoju obavezanost ovom Konvencijom, pismenim obavještenjem upućenim Generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kada je Generalni sekretar primio takvo obavještenje.

Obavještenja

Član 22

Generalni sekretar Savjeta Evrope dužan je da pismeno obavijesti države članice Savjeta Evrope, svaku potpisnicu, ugovornicu i svaku drugu državu koja je pristupila ovoj Konvenciji o sljedećem:

- a) svakom potpisivanju;
- b) polaganju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju;
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa čl. 18 i 19 ove Konvencije ;
- d) svakoj rezervi i povlačenju rezervi, u skladu sa odredbama člana 20 ove Konvencije;
- e) svim obavještenjima ili izjavama iz odredbi čl. 15 i 21 ove Konvencije;
- f) svakom drugm činu, obavještenju ili saopštenju u vezi sa ovom Konvencijom.

U potvrdu gore navedenog, dolje potpisani, propisno ovlašćeni za to, potpisali su ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 19. maja 2006. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji će biti pohranjen u arhivi Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostaviće ovjerene prepise svim državama članicama Savjeta Evrope, državama nečlanicama koje su učestvovalе u izradi ove Konvencije i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori”.

SU-SK Broj 01-1016/5-09
Podgorica, 2. marta 2010. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

PREDŠEDNIK

Ranko Krivokapić, s.r.